

Sygn. akt I C 1447/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta Joanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. O. kwotę 3.500,00 (trzy tysiące pięćset 00/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 14.05.2017r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.553,95 (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt trzy 95/100) złotych;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zarządza zwrot nadpłaconych zaliczek na rzecz powódki i strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Powódka M. O. wniosła 18 maja 2017 roku o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 6000 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 14 maja 2017 r i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległa powódka..

W uzasadnieniu podała, że 22 lutego 2017 roku w wyniku wypadku komunikacyjnego, doznała obrażeń ciała, a odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła pozwana wypłacając powódce 500 zł zadośćuczynienia i 240, 40 zł zwrotu kosztów leczenia oraz 50 zł zwrotu kosztów przejazdu. Powódka wskazała , że przyznana kwota jest niewspółmierna do krzywdy jakiej doznała i odczuwanych skutków fizycznych i psychicznych spowodowanych doznany urazem.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania oraz wniosła o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu w związku z żądaniem ustalenia.

W uzasadnieniu wskazała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej sprawcy wypadku w zakresie odpowiedzialności cywilnej, wypłaciła zadośćuczynienie 500 zł , ale powódka doznała uszkodzeń ciała i rozstroju zdrowia, które nie pozwalają na przyznanie wyższego zadośćuczynienia i wskazała, że niezbędna jest opinia zespołu biegłych, którzy wycenią ewentualny uszczerbek na zdrowiu powódki.

Pismem z dnia 28 czerwca 2017 roku pełnomocnik powódki cofnął roszczenie o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku i podtrzymał powództwo w całości/ K- 92/, a pismem z dnia 10 sierpnia

2018 roku cofnął ponownie powództwo w zakresie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku powódki. / K- 108/.

Po wydaniu opinii przez biegłego ortopedę pełnomocnik powódki nie ustosunkował się do niej i nie zgłosił dalszych wniosków dowodowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. O. 22 lutego 2017 roku zatrzymała się przed przejściem dla pieszych i wówczas została uderzona przez sprawcę ubezpieczonego u strony pozwanej w tył samochodu.

/bezsporne/

W wyniku uderzenia powódka była zszokowana, bała się wyjść z samochodu, zadzwoniła po narzeczonego i policję, narzeczony zawiózł ją do szpitala w P., gdzie przeprowadzono badania.

W chwili wypadku powódka miała 26 lat, była zdrowa, pracowała w banku. Po wypadku nie mogła brać udziału w szkoleniach, omijały ją premie grupowe, przez 2, 5 miesiąca, z powodu koszmarów sennych i zmęczenia odbyła wizytę u psychologa.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K- 131, akta szkody. Opinia K- 30-32

Sąd powołał biegłego ortopedę, specjalistę rehabilitacji medycznej, J. B., który sporządził opinię w sprawie 10 lutego 2018 roku. W opinii tej rozpoznał u powódki stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego i przewlekłe dolegliwości bólowe, stan po stłuczeniu głowy, zaburzenia adaptacyjne i pourazowe, początkowe zmiany zwyrodnieniowe krążków międzykręgowych C5-6 i C6-7.

Biegły wskazał, że powódka nie doznała ani trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w wyniku wypadku odczuwała silne dolegliwości bólowe przez okres 6 tygodni, po tym czasie bóle o zmniejszonym natężeniu. Rokowania na przyszłość, jeśli chodzi o następstwa wypadku, biegły ocenił jako pomyślne.

Dowód: - opinia biegłego ortopedy K- 144-146

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył co następuje:

Powództwo zostało uwzględnione w części w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 3 500 zł. Przyznając zadośćuczynienie Sąd kierował się wysokością przyznanego już zadośćuczynienia 500 zł, młodym wiekiem powódki, która obecnie ma 26 lat, opisanymi przez powódkę i biegłego dolegliwościami bólowymi, które powódka odczuwała silnie zaraz po wypadku przez okres co najmniej 6 tygodni, zaburzeniami snu i zmęczeniem odczuwanym po zdarzeniu oraz dalszymi choć zmniejszonymi bólami po tym czasie.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Biegły wskazał, że powódka nie doznała ani długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu i rokowania są pomyślne, z przesłuchania powódki i wywiadu udzielonego biegłemu wynika, że powódka ma duże poczucie krzywdy i zamierza nadal się leczyć i rehabilitować, nadal cierpi, skarży się na dolegliwości bólowe i lęk przed jazdą samochodem, co uzasadnia przyznanie dalszego zadośćuczynienia w zasądzonej wysokości..

Mając na względzie ustalenia biegłego i zebrana dokumentacje medyczna Sąd oddalił dalej idące roszczenia, uwzględniając brak zgody strony pozwanej na cofnięcie powództwa w zakresie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku.

O kosztach orzeczono mając na względzie wynik sprawy, na podstawie art.100 k.p.c.